

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 9700

гр. София, 08.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав,
в закрито заседание на 08.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветелина Георгиева

като разгледа дело номер **10503** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С предявената първоначална искова молба ищецът иска осъждане на Министъра на отбраната да му заплати обезщетение от 49 000лв, ведно със законната лихва, за претърпени неимуществени вреди от извършена спрямо него дискриминация. Уточнява, че същата е установена с приложеното към исковата молба и влязло в сила решение на Комисия за защита от дискриминация, установяващо спрямо ищеца дискриминация по признак „лично положение“ и „обществено положение“, извършена чрез разпоредбата на чл.35, ал.1, ал.2 и ал.3 от НАРЕДБА № Н-15 от 27.04.2010 г. за условията, размерите и реда за изплащане на допълнителни възнаграждения за специфични условия при изпълнение на военната служба на военнослужещите и за специфични условия на труд на цивилните служители от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, предвиждаща различен режим при определяне възнаграждението на цивилните лица от нова на военнослужещите, както и е установена дискриминация по същите признаци, поради липсата в същата Наредба на разпоредби, предвиждащи изплащане на допълнително възнаграждение и за военнослужещите, освен за цивилните лица. По повод така установената дискриминация от ищеца изрично е посочено, че поради същата той не е получавал допълнително месечно възнаграждение от 300лв, което е било получавано единствено от цивилните лица, съвместно с които е работил и поради това изплащаното им възнаграждение следва да е еднакво.

От него не се предявява претенция за изплащане на тази разлика, която счита за дължима, а продължава в исковата молба, че е налице тормоз по смисъла на §1 от ДР на ЗЗДискр, тъй като следствие на „горното“, а до момента от него като вреда се сочи единствено неполучаването на допълнително възнаграждение от 300лв, претърпял голям брой неимуществени вреди. Последните са подробно изброени - негативни емоционални преживявания, страх и унижения, безпомощност и уронване на честта и

достойнството му на сержант от ВС на РБ, носещ службата в международна организация. Продължава, че тъй като борбата срещу неблагоприятното му третиране продължила близо 3 години, това рефлектирало върху авторитета му и чувството на лично достойнство, името му вече се асоциирало с недобро за ВС на РБ поведение на потенциален жалбоподател, а той бил принуден да подава жалби и сигнали през продължителен период от време, за да можело ръководството на Министерство на отбраната да разбере допуснатото спрямо него неравно третиране. Това довело до конфронтация, пряка и непряка, в служебните му отношения с неговите преки и непосредствени началници, до негативно настроение към него от ръководството, отразяващо се на кариерното му израстване, възможността да получава по-високо възнаграждение и възможността да повиши стандарта си на живот. От това получил стрес, притеснение, затруднено финансово положение, сериозно психическо затормозяване и това се отразило на комуникацията му в личен и служебен аспект. С това Министърът на отбраната създал у ищеца чувство на безпокойство и липса на сигурност при изпълнение на служебните му задължения.

Исковата молба е била предявена прид СРС с посочено в нея основание на иска чл.74, ал.1 от ЗЗДискр. След размяна на книжа районният съд е изготвил проект за доклад, в който като правно основание на иска е посочил чл.71, ал.1, т.3 от ЗЗДискр, без да изложил мотиви защо възприема тази правна квалификация. В проведеното открито съдебно заседание страните не са възразили по проекта за доклад, който е одобрен като окончателен., но в постановеното съдебно решение съдът е приел, че е сезиран с иск по чл.74, ал.1 от ЗЗДискр за присъждане на вреди след постановено решение на Комисията за защита от дискриминация и се е произнесъл по същество – не е изложил мотиви защо променя вече дадената от него и съобщена на страните правна квалификация.

Решението му е било частично обжалвано в отхвърлителната част от ищеца с въззивно жалба пред СГС, в която е посочил, че правилно районният съд е приел, че има право на вреди на основание чл.71, ал.1, т.3 от ЗЗДискр, но неправилно бил установил техния размер. В проведеното открито съдебно заседание въззивният съд е докладвал жалбата, насочена против отхвърлителната част на решението, с което е разгледан иск по чл.74, ал.1 от ЗЗДискр и по този доклад страните отново не са възразили. С постановеното решение, въззивният съд е приел, че предявеният от ищеца иск за обезщетение от вреди следва да бъде квалифициран по чл.74, ал.2 от ЗЗДискр, тъй като се претендира обезщетение за вреди от нормативен акт и дискриминацията е установена с решение от Комисия за защита от дискриминация, и с оглед вида на отношенията на власт и подчинение между страните е направен извод, че спорът следва да се разгледа по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и компетентен е АССГ. Въззивният съд не е коментирал определената от чл.7 от ЗОДОВ изборна подсъдност и не е изложил мотиви за избор конкретно на АССГ като компетентен съд, но му е изпратил делото по подсъдност, като е обезсилил постановеното от районния съд решение в обжалваната част. Решението на СГС не е обжалвано.

Административен съд София – град намира, че така, както се е развил спорът до момента не му позволява да прецени кой е компетентният за разрешаването му съд, в смисъл дали дължи да го разгледа или да повдигне препирня за подсъдност, тъй как исковата молба е нередовна и не въз основа на нея не може да се даде правна

квалификация на иска.

На първо място няма спор по делото, че е налице произнасяне на КЗД с влязло в сила решение, с което спрямо ищеца, Министъра на отбраната и Министерство на отбраната е установена дискриминация по два признака - „лично положение“ и „обществено положение“ и тази дискриминация е резултат от действаща разпоредба и от липсата на изрична разпоредба в действащ нормативен акт - Наредба № Н-15 от 27.04.2010 г. за условията, размерите и реда за изплащане на допълнителни възнаграждения за специфични условия при изпълнение на военната служба на военнослужещите и за специфични условия на труд на цивилните служители от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия. П. от тази установена дискриминация е невъзможността ищецът да получава месечно възнаграждение от още 300лв. Тези именно обстоятелства са и изложени от ищеца в първата част на исковата му молба.

Следващите заявени от ищеца обстоятелства в исковата молба, очертават вече съвсем нова фактическа обстановка, като от него се твърди и осъществена дискриминация „тормоз“ по чл.5 от ЗЗДискр на основата на признаците по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр, които изброява, но без да посочи някой конкретен от тях, от което може да се направи извод, че твърденията му са за осъществени всички изброени признаци. Няма спор по делото, че с приетото по делото решение на КЗД, дискриминация „тормоз“ спрямо ищеца нито е била заявявана от него, нито е била предмет на произнасяне със същото решение.

На следващо място от използвания от ищеца израз в исковата молба „поради горното“ не става ясно дали това се отнася към вече цитираното решение на КЗД или се отнася към новоосъществената спрямо него дискриминация „тормоз“ или се отнася и към двете, но „поради горното“ той вече твърди да е претърпял изброените множество неимуществени вреди. За тях не е изяснено от какво произтичат – от решението по КЗД и защо или от дискриминацията „тормоз“, с който по-скоро тези вреди се свързват и може да се направи извод, че са последица именно от тормоза.

На следващо място липсват посочени съществени характеристики на вредите, от които да може да се направи еднозначен извод дали те са резултат от отношения между равнопоставени субекти или са резултат от отношения на власт и подчинение. Това е именно и разграничителният критерий за определяне на реда, по който иска следва да бъде разгледан и компетентния за това съд. За да бъде това възможно е необходимо за всяка посочена от ищеца вреда да се уточни тя резултат от действие на кое конкретно лице е, тъй като в исковата молба са използвани общи изрази като ръководство и преки ръководители, както и кога във времето е настъпила вредата, а именно:

– от действията на кого и от кога, за кой период, ищецът има негативни емоционални преживявания, страх, преживени унижения, безпомощност, уронване на честта и достойнството му на сержант от ВС на РБ, загубата на авторитет и лично достойнство,;

- от кого и кога името му се асоциира с недобро за ВС на РБ поведение на потенциален жалбоподател;

- пред кого, кога, по какъв повод и от кого е бил принуден да подава жалби и сигнали

и да посочи този продължителен период от време конкретно;

- с кого конкретно и кога е била налице пряка конфронтация и какво значи „непряка“ конфронтация, какви са проявленията ѝ;
- негативните настроения към него от кое конкретно ръководство са и кога;
- с какви действия, от кого и кога във времето е възпрепятствано кариерното му израстване;
- кога във времето са настъпили преживените от него стрес, притеснение, сериозно психическо затормозяване;
- кои са конкретните действия на Министъра на отбраната и кога са извършени, следствие на които у ищеца било създадено чувство на безпокойство и липса на сигурност при изпълнение на служебните му задължения;
- в какво конкретно се изразява затрудненото му финансово положение и то кога е настъпило.

В зависимост от уточненията на всички тези обстоятелства, административният съд ще извърши своя преценка за правната квалификация на предявения иск, каквато преценка всъщност е бил длъжен служебно да извърши и въззивният съд в рамките на осъществения институционален контрол, след което ще се произнесе по реда за разглеждане на спора, респ. компетентността си.

На следващо място, независимо от исканото уточнение, което ще определи дали искът да се разгледа от граждански или административен съд, то той и в двете хипотези се разглежда в исково производство при приложение правилата на ГПК и чл.205 от АПК. Те изискват предявяването му против надлежен, правосубектен ответник, какъвто Министърът на отбраната не е, а следва да е юридическото лице, което той представлява. В този смисъл ищецът следва да уточни ответника, чието осъждане иска.

За уточняване на всичко посочено производството по делото следва да бъде оставено без движение.

С постъпване на уточняващата молба ищецът да избере подсъдност по чл.7, ал.1 от ЗОДОВ.

Мотивиран от горното, съдът

Р А З П О Р Е Д И:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ производството по делото до извършване от ищеца на исканите от съда уточнения по мотивите му в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез пълномощник, с писмена молба с препис за ответника.

УКАЗВА на ищеца, че ако в определения от съда срок не постъпи уточнение, съдът ще прекрати производството и върне исквата молба.

След извършване на уточненията съдът ще се произнесе по правната квалификация на

иска и своята компетентност.

Препис от настоящото разпореждане да се изпрати на страните – на ответника за сведение.

СЪДИЯ: